

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 437/2021

21.04.2021. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Бате Цветковића, Биљане Синановић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Александра Босанца, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости и допуни захтева браниоца окривљеног – адвоката Милисав Чогурића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.35/20 од 20.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1041/20 од 11.02.2021. године, у седници већа одржаној дана 21. априла 2021. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости, као и допуна захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Александра Босанца – адвоката Милисав Чогурића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.35/20 од 20.10.2020. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1041/20 од 11.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.35/20 од 20.10.2020. године, окривљени Александар Босанац оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца. У ову казну, окривљеном је на основу члана 63. КЗ урачунато време проведено на задржавању од 29.10.2019. до 31.10.2019. године, и време које је провео под мером забране напуштања стана уз примену електронског надзора од 31.10.2019. године до 20.10.2020. године.

Истом пресудом, на основу члана 87. КЗ у вези члана 246. став 8. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, и то 244,2 грама опојне дроге канабис и једне пластичне кутијице ткз. дробилице наранџасте боје.

На основу члана 261, 262. и 264. ЗКП, окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка, о чијој ће висини суд одлучити накнадно, посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1041/20 од 11.02.2021. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Александра Босанца - адвоката Милисав Чогурића, а пресуда Вишег суда у Београду К бр.35/20 од 20.10.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, као и допуна захтева, поднео је бранилац окривљеног Александра Босанца - адвокат Милисав Чогурић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. ЗКП, с тим што из образложења произилази да указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног огласити кривим за извршење кривичног дела из члана 246а став 1. или 2. КЗ и изрекне му казну затвора од 15 или 18 месеци, или да побијане пресуде укине.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, као и допуна истог захтева, су неосновани.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости и допуни овог захтева, наводи да је правноснажном пресудом окривљени оглашен кривим због кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, јер је по налажењу првостепеног суда окривљени производио опојну дрогу марихуану, и поред тога што је засадио и узгојио 4 биљке марихуане искључиво за сопствену употребу. Према ставу браниоца, обзиром да је окривљени признао да је пронађену опојну дрогу марихуану у количини од 244,2 грама држао искључиво за своју употребу, те да нема доказа да је ова дрога била намењена даљој продаји, то се импровизовано сађење 4 стабилке канабиса не може сматрати производњом опојне дроге из члана 246. став 1. КЗ, већ у радњама окривљеног стоје елементи кривичног дела из члана 246а став 1. КЗ или из члана 246а став 2. КЗ.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, првостепеном пресудом, окривљени Александар Босанац оглашен је кривим због тога што је неовлашћено производио опојну дрогу – канабис, која садржи ТХЦ већи од 0,3% на тај начин што је на плацу поред шупе која се налази 10м од сплава чији је власник, засадио семенке биљке *cannabis sativa* и исте заливао и ђубрио до момента достизања вегетативне зрелости биљака, а након

тога изникле биљке је убрао, осушио, а након сушења уз помоћ дробилице уситнио, спаковао, распоредио у кесе и исте склонио у сплав и у шупу, коју опојну дрогу, у укупној количини од 244,2 грама, су приликом претреса пронашли и од окривљеног одузели полицијски службеници СБПОК, при чему је био урачунљив, свестан свог дела чије је извршење хтео, те свестан забрањености свог дела.

По налажењу Врховног касационог суда, описане радње, које је окривљени предузео, садрже сва законска обележја кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, како су правилно закључили и нижестепени судови. Ово стога што је окривљени биљке, које су код њега пронађене, узгајао без овлашћења, при чему је предузео и додатне радње којима је дошао у фазу неовлашћене производње (сеча листова, које је затим сушио и тиме добио нови производ потребан за конзумирање – опојну дрогу „марихуану“ у количини од 244,2 грама), коју је затим спаковао у пакетиће, који су од стране овлашћених службених лица код окривљеног пронађени и од њега одузети.

Стога наведене радње, супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, не представљају само радње неовлашћеног узгоја канабиса. При томе чињеница да је опојну дрогу канабис окривљени производио искључио за сопствену употребу, а како то правилно закључују и нижестепени судови, није од утицаја на правну квалификацију у конкретном случају, обзиром да све радње које је предузео представљају производњу опојне дроге, а не узгој опојне дроге (јер се узгојем сматрају радње сетве и неге биљке и све радње које су предузете до њеног биолошког зрења, док се под производњом подразумевају све радње из којих се може добити супстанца која представља опојну дрогу – сечење, сушење и уситњавање, односно дробљење, као у конкретном случају). Овај став изражен је и у одлукама Врховног касационог суда Кзз 1003/2016 од 15.09.2016. године, Кзз 145/2014 од 04.03.2014. године и Кзз 245/2014 од 09.04.2014. године.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости и допуна истог захтева, којима се инсистира на другачијој правној квалификацији указивањем да у радњама окривљеног не стоје битни елементи кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, већ битни елементи кривичног дела из члана 246а став 1. или став 2. КЗ, оцењени су неосновним.

Како се осталим наводима захтева полемише са чињеничним утврђењима у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, те износи сопствена оцена доказа од стране браниоца окривљеног, то Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу није разматрао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић